

Lokal organisering i NSF

Utredning av gjeldende modell med 11 områder
og fylkesmodell med 15 områder.

Arbeidsgruppe nedsatt av forbundsstyret i FS-sak 13/22.

1. Bakgrunn og sammendrag.....	3
Bakgrunn	3
Utredning av to alternativer.....	3
Sammensetning.....	4
Sammendrag	4
2. Beskrivelse av konsekvenser	4
Overordnede og prinsipielle konsekvenser.....	4
Navn på områder i gjeldende modell.....	5
Fordeling av medlemmer	6
Fordeling av tillitsvalgte.....	6
Politisk frikjøp i fylkene	7
Fordeling av kommuner, helseforetak, fylker og små tariffområder	7
Fordeling av fylkesbenker på Stortinget.....	10
Sammensetning av landsmøtet.....	11
Fordeling av rådgivere.....	16
Administrativ ledelse på fylkeskontorene.....	18
Geografisk størrelse på områder.....	20
Organisering av lokale faggrupper	21
Økonomiske konsekvenser.....	23
3. SWOT-analyse.....	25
SWOT-analyse av gjeldende modell – 11 områder	26
SWOT-analyse av fylkesmodell – 15 områder.....	28
4. Anbefalinger	30
Anbefalinger for begge modellene.....	30
Anbefalinger for gjeldende modell.....	30
Anbefalinger for fylkesmodellen	30
Anbefalinger av modell	30
Vedlegg.....	32
Uttalelser fra Morten Falkenberg, Lena Røsæg Olsen og Therese Bråten	33

1. Bakgrunn og sammendrag

Bakgrunn

NSFs lokale organisering består av to ledd: Arbeidsplassen og fylkesorganisasjonen.

Fylkesorganisasjonen i NSF består av et fylkesstyre og et fylkeskontor. Videre er landsmøtet sammensatt av delegater fra fylkene.

I 2017 vedtok regjeringen en regionsreform som medførte at Norges fylker ble redusert fra 19 til 11. Reformen fikk konsekvenser for NSFs fylkesorganisering, ettersom vedtektene knytter organisasjonen til den til enhver tid gjeldende fylkesinndelingen. På landsmøtet i 2019 la forbundsstyret frem fire modeller, hvor tre av dem var et alternativ til en fylkesorganisering.

Landsmøtet valgte å videreføre en fylkesorganisering. I tillegg vedtok det at det administrative ansvaret på fylkeskontorene ikke lenger skulle ivaretas av fylkesleder, men av en ansatt administrativ leder. Landsmøtet valgte også å innføre frikjøpte nestledere i fylkene, med to nestledere i henholdsvis NSF Troms og Finnmark og NSF Viken. Innføringen av nestledere innebar at noen fylker fikk flere og andre like mange politisk frikjøpte som man hadde i det/de opprinnelige fylket/fylkene. Antall politisk valgte i fylkene økte fra 19 til 24.

I løpet av 2020 iverksatte NSF endringene som i hovedsak innebar å etablere nye fylkeskontor, gjennomføre omstillingssamtaler og -avtaler med ansatte som fikk nytt arbeidssted, ansette administrative ledere og å velge fylkesstyrer for de nye fylkene. Ved inngangen til 2021 da ny organisering var fullført, hadde NSFs fylkesorganisasjon vært i en organisasjonsutviklings- og omstillingsprosess i vel tre år.

Høsten 2021 fikk Norge en ny regjering som ville gi fire av de sammenslåtte fylkene mulighet til å oppløse seg. Tre av fylkene valgte å søke om oppløsning som også Stortinget har godkjent. Disse er Troms og Finnmark, Vestfold og Telemark, og Viken. Ifølge regjeringen, vil man innføre den nye fylkesstrukturen med 15 fylker fra og med 1. januar 2024.

Utredning av to alternativer

En overgang fra 11 til 15 fylker har konsekvenser for NSF. I FS-sak 13/2022 vises det til bl.a. til behovet for å etablere nye fylkeskontor og å oppløse eksisterende kontor og med det kompetansemiljøer, endret ansvar for administrative ledere, økning i antall politisk valgte, sammensetning på landsmøtet og den lokale organiseringen av faggruppene. På bakgrunn av dette vedtok forbundsstyret at:

Det nedsettes en arbeidsgruppe som skal vurdere konsekvensene av

1. Å følge NSFs vedtekter for lokal organisering ved å følge den til enhver tid gjeldende fylkesinndeling.
2. Å videreføre dagens organisering med 11 områder.

Arbeidsgruppen skal gjennomføre en SWOT-analyse av alternativene og gi en anbefaling til forbundsstyret.

I forbundsstyresaken kommer det frem at anbefalingen skal ivareta at:

- Medlemmer og tillitsvalgte får gode tjenester.
- Ressursene blir brukt hensiktsmessig og effektivt.
- Fylkeskontorene har god ledelse, fagmiljøer og et godt arbeidsmiljø.
- NSFs medlemsdemokratiske prinsipper ivaretas.

- Lokale faggrupper kan ivareta sitt arbeid.

Sammensetning

I FS-sak 13/2022 vedtok forbundsstyret å nedsette en arbeidsgruppe som skulle utrede de to modellene. I henhold til føringene forbundsstyret ga, består arbeidsgruppen av:

- Ole-Anders Stensen, seniorrådgiver i generalsekretærens stab (utredningsleder).
- Linda Lavik, fylkesleder i NSF Viken.
- Lena Røsæg Olsen, fylkesleder i NSF Troms og Finnmark
- Espen Gade Rolland, leder av NSFs faggruppe innen psykisk helse og rus og medlem i sentralt fagforum.
- Therese Bråten, administrativ leder i NSF Vestfold og Telemark og NSF Innlandet.
- Morten Falkenberg, seniorrådgiver i NSF Vestfold og Telemark og hovedverneombud.
- Elin Nerdahl, seniorrådgiver i NSF Vestfold og Telemark og hovedtillitsvalgt for Konsulentforeningen i NSF.

Utredningsleder har ikke stemmerett i arbeidsgruppen.

Sammendrag

I det følgende kapitlet (kapittel 2) beskriver vi konsekvensene og forskjellene mellom å videreføre en fylkesorganisering med 15 områder, og å videreføre gjeldende modell med 11 områder. I beskrivelsen tar vi utgangspunkt i dagens vedtekter. Ettersom dagens vedtekter og organisering er tilpasset en organisering med 11 og ikke 15 områder, vil det være tilfeller hvor en endring til 15 områder får utilsiktede konsekvenser. I noen tilfeller vil det være egenskaper ved organiseringen av gjeldende modell som gjør at den ikke uten videre kan overføres til fylkesmodellen med 15 områder. I slike tilfeller vil arbeidsgruppen peke på mulige endringer i vedtektene eller organiseringen slik at de i større grad er tilpasset fylkesmodell med 15 områder.

I kapittel 3 presenterer arbeidsgruppen sin SWOT-analyse av de to alternativene.

I kapittel 4 gir arbeidsgruppen sin anbefaling. Et flertall av arbeidsgruppen støtter en videreføring av gjeldende modell.

Videre har arbeidsgruppen anbefalinger knyttet til faggruppens lokale organisering som er uavhengig av valg av modell. Arbeidsgruppen gir også anbefalinger knyttet til hver av modellene. Det varierer om anbefalingen er basert på enstemmighet, et flertall eller om arbeidsgruppen gir en delt anbefaling.

2. Beskrivelse av konsekvenser

Overordnede og prinsipielle konsekvenser

NSFs lokale organisasjonsmessige består av arbeidsplassen og fylkesorganisasjonen. Om arbeidsplassen, står det i NSFs vedtekter at: «Medlemmenes kontakt med NSF skal primært ivaretas av tillitsvalgte. Lokalorganisasjonen skal innrettes som hovedtillitsvalgtområder slik fylkestyret bestemmer» (§ 4 Lokal organisasjonsmessig oppbygning, A. Arbeidsplassen, Generelt, 1. ledd). Ettersom endringer i hovedtillitsvalgtområdene bestemmes av fylkestyrene, får ikke endringer i fylkesgrensene direkte konsekvenser for organiseringen av den.

Det andre leddet i NSFs organisering, fylkesorganisasjonen, blir derimot direkte berørt av endringer i fylkesinndelingen. Organisasjonens vedtekter er knyttet til den til enhver tid gjeldende fylkesinndeling. Valget mellom en organisering på 11 eller 15 områder som organisasjonen står

overfor, er et prinsipielt valg om å ha en organisering løsrevet og uavhengig av hvordan Stortinget velger å inndelegge fylkene, eller en organisering som er knyttet opp og avhengig av denne.

Dersom NSF viderefører en fylkesorganisering, vil NSF sine lokale organisering bli berørt dersom Stortinget på et senere tidspunkt velger å gjøre endringer på fylkesinndelingen, enten det er snakk om å endre fylkesgrensene eller ta bort fylket som forvaltningsnivå. NSF må da ta stilling til om organisasjonen skal tilpasse seg endringene eller ikke.

I dag består NSF sine fylkesorganisasjon av 11 områder ettersom Norge er inndelt i 11 fylker. Den 1. januar 2024 blir Troms og Finnmark til to separate fylker. Vestfold og Telemark blir til to separate fylker. Og Viken blir til Buskerud, Akershus og Østfold. Oppsummert blir tre fylker til sju fylker. Ved å videreføre en fylkesorganisering går dermed NSF fra 11 områder til 15 områder:

Gjeldende modell:

- NSF Vestfold og Telemark
- NSF Troms og Finnmark
- NSF Viken
- NSF Trøndelag
- NSF Møre og Romsdal
- NSF Vestland
- NSF Rogaland
- NSF Agder
- NSF Innlandet
- NSF Oslo
- NSF Nordland

Fylkesmodellen:

- NSF Vestfold
- NSF Telemark
- NSF Troms
- NSF Finnmark
- NSF Akershus
- NSF Buskerud
- NSF Østfold
- NSF Trøndelag
- NSF Møre og Romsdal
- NSF Vestland
- NSF Rogaland
- NSF Agder
- NSF Innlandet
- NSF Oslo
- NSF Nordland

Navn på områder i gjeldende modell

Dersom landsmøtet viderefører gjeldende modell, innebærer det at man går fra en fylkesorganisering til en organisering hvor områdene må være definert med et annet begrep enn «fylke».

Videre må organisasjonen vurdere navnene på fylkene som oppløses. Navnet på lokallagene til NSF er viktig for at medlemmene skal kunne identifisere seg med organisasjonen og at omverdenen skal forstå de ulike rollene i organisasjonen.

Arbeidsgruppens forslag til navn på områder i gjeldende modell (11 områder)

Arbeidsgruppen har følgende forslag til navn på områder i gjeldende modell som ikke samsvarer med fylkesinndelingen:

- For NSF Troms og Finnmark og NSF Vestfold og Telemark mener arbeidsgruppen at det antakeligvis være hensiktsmessig å videreføre navnene, ettersom det er tydelig hva man refererer til.
- For NSF Viken bør organisasjonen vurdere navneendring. Grunnen til det er at Viken er et fylke som kun har eksistert mellom 2020 – 2024. Det er ikke gitt at Viken som begrep på lang sikt vil være godt kjent blant våre medlemmer eller befolkningen ellers. Arbeidsgruppen foreslår NSF Akershus, Buskerud og Østfold.

Fordeling av medlemmer

Gjeldende modell – 11 områder

NSF Nordland har den laveste andelen yrkesaktive medlemmer med 4,8 prosent (omtrent 4 380 medlemmer), og NSF Viken har den høyeste andelen med 18,8 prosent av yrkesaktive medlemmer (omtrent 17 080 medlemmer). Det største fylket har med det nesten 4 ganger flere yrkesaktive medlemmer enn det minste fylket. NSF Nordland er det eneste fylket med under 5 prosent av den yrkesaktive medlemsmassen (*Tabell 1*).

Fylkesmodell – 15 områder

I en fylkesmodell vil medlemmene være fordelt over 15 områder. Oppløsningen av NSF Troms og Finnmark gjør at NSF Finnmark blir fylket med lavest andel av NSF's yrkesaktive medlemmer med 1,4 prosent (omtrent 1 250 medlemmer). Oppløsningen av NSF Viken gjør at NSF Oslo blir det største fylket med 14,4 prosent av yrkesaktive medlemmer (omtrent 13 150 medlemmer). Det største fylket i modellen har med det i overkant av 10 ganger flere medlemmer enn det minste. I fylkesmodellen er det seks fylker med under 5 prosent av medlemsmassen. Foruten om NSF Nordland består denne gruppen av nyoppståtte fylker fra oppløsningen: NSF Troms, NSF Finnmark, NSF Vestfold, NSF Telemark og NSF Østfold (*Tabell 1*).

Tabell 1) Fordeling av yrkesaktive medlemmer i gjeldende organisering og i fylkesorganisering

Gjeldende organisering - 11 områder			Fylkesorganisering - 15 områder		
Område	Antall	Prosent	Område	Antall	Prosent
NSF Vestfold og Telemark	6 524	7,2 %	NSF Vestfold	3 622	4,0 %
			NSF Telemark	2 902	3,2 %
NSF Troms og Finnmark	4 966	5,5 %	NSF Troms	3 711	4,1 %
			NSF Finnmark	1 255	1,4 %
NSF Viken	17 077	18,8 %	NSF Akershus	7 540	8,3 %
			NSF Buskerud	5 035	5,5 %
			NSF Østfold	4 502	4,9 %
NSF Trøndelag	9 536	10,5 %	NSF Trøndelag	9 536	10,5 %
NSF Møre og Romsdal	5 234	5,8 %	NSF Møre og Romsdal	5 234	5,8 %
NSF Vestland	11 585	12,7 %	NSF Vestland	11 585	12,7 %
NSF Rogaland	7 211	7,9 %	NSF Rogaland	7 211	7,9 %
NSF Agder	5 023	5,5 %	NSF Agder	5 023	5,5 %
NSF Innlandet	6 298	6,9 %	NSF Innlandet	6 298	6,9 %
NSF Oslo	13 146	14,4 %	NSF Oslo	13 146	14,4 %
NSF Nordland	4 383	4,8 %	NSF Nordland	4 383	4,8 %
Total	90 983	100%	Total	90 983	100%

Fordeling av tillitsvalgte

Gjeldende modell – 11 områder

I absolutt antall varierer antall medlemmer med tillitsverv (tillitsvalgt, hovedtillitsvalgt mv.) fra 172 (5 prosent) i NSF Agder til 681 (18 prosent) i NSF Viken. Det innebærer at det største fylket i antall tillitsvalgte har omtrent fire ganger flere enn det minste (*Tabell 2*).

Fylkesmodell – 15 områder

I fylkesmodellen er medlemmer med tillitsverv fordelt på 15 områder. I absolutt antall varierer det fra 63 (2 prosent) i NSF Finnmark til 591 (16 prosent) i NSF Oslo. Det innebærer at det største fylket i antall tillitsvalgte har i overkant av 9 ganger flere enn det minste (*Tabell 2*).

Tabell 2) Fordeling av tillitsverv (tillitsvalgt, hovedtillitsvalgt mv.) i gjeldende organisering og ifylkesorganisering.

11 områder			15 områder		
Område	Antall	Prosent	Område	Antall	Prosent
NSF Vestfold og Telemark	239	6 %	NSF Vestfold	127	3 %
			NSF Telemark	112	3 %
NSF Troms og Finnmark	242	7 %	NSF Troms	179	5 %
			NSF Finnmark	63	2 %
NSF Viken	681	18 %	NSF Akershus	343	9 %
			NSF Buskerud	193	5 %
			NSF Østfold	145	4 %
NSF Trøndelag	327	9 %	NSF Trøndelag	327	9 %
NSF Møre og Romsdal	254	7 %	NSF Møre og Romsdal	254	7 %
NSF Vestland	418	11 %	NSF Vestland	418	11 %
NSF Rogaland	238	6 %	NSF Rogaland	238	6 %
NSF Agder	172	5 %	NSF Agder	172	5 %
NSF Innlandet	287	8 %	NSF Innlandet	287	8 %
NSF Oslo	591	16 %	NSF Oslo	591	16 %
NSF Nordland	253	7 %	NSF Nordland	253	7 %
	3 702	100 %		3 702	100 %

Politisk frikjøp i fylkene

Gjeldende modell – 11 områder

Frem til landsmøtet i 2019 bestod NSF av 19 fylker. Hvert av fylkene hadde én fylkesleder som var frikjøpt på full tid. Disse var politisk og administrativ leder av fylkene. Da landsmøtet vedtok å videreføre fylkesorganisering på landsmøtet i 2019 og med det gå over til en organisering med 11 områder, innførte det samtidig frikjøpte nestledere og flyttet det administrative ansvaret fra fylkeslederne til ansatte administrative ledere av fylkene. I etterkant av landsmøtet ansatte NSF sju administrative ledere for de 11 fylkene.

Videre vedtok landsmøtet at NSF Troms og Finnmark og NSF Viken skulle ha to nestledere. Begrunnelsen var at dette var nødvendig på grunn av disse to fylkenes størrelse. I gjeldende modell er det derfor 11 frikjøpte fylkesledere og 13 frikjøpte fylkesnestledere. Til sammen 24 frikjøpte fylkespolitikere.

Fylkesmodell – 15 områder

Slik formuleringene i NSF's vedtekter er i dag, mener arbeidsgruppen at en rimelig tolkning av vedtektene innebærer at alle fylker skal ha frikjøpte fylkesledere og fylkesnestledere, og at ingen fylker skal ha to nestledere. Det innebærer at alle fylkene har én frikjøpt fylkesleder og én frikjøpt fylkesnestleder. Til sammen 30 frikjøpte fylkespolitikere.

Fordeling av kommuner, helseforetak, fylker og små tariffområder

Omtrent 90 prosent av NSF's medlemmer er ansatt i en kommune eller i et helseforetak. Kommunene og helseforetakene er fordelt over hele landet og i hver av dem er det beslutningstakere, tillitsvalgte og medlemmer som er viktige for NSF. I Norge er det 356 kommuner og 20 helseforetak som vil fordeles mellom 11 eller 15 områder.

Hvor mye arbeid og oppfølging den enkelte kommune og helseforetak vil kreve av fylkestyret, fylkesleder og fylkesnestleder vil være svært varierende og det er ikke gitt at det følger et gitt mønster. Dersom vi forutsetter at alle krever et minimum av oppfølging fra fylkesleder og nestleder i fylkene, er det relevant å kartlegge hvordan antall kommuner og helseforetak vil variere mellom modellene.

Kommuner

Dersom vi ser bort fra NSF Oslo, varierer antall kommuner i gjeldende modell fra 23 i NSF Vestfold og Telemark/NSF Rogaland til 51 i NSF Viken (*Tabell 3*). Forskjellen er med andre ord over det dobbelte. Ser vi på forholdet mellom området med nest flest og nest færrest kommuner, har NSF Innlandet 46 og NSF Agder 25 kommuner. Det er en forskjell på litt under det dobbelte.

I fylkesmodellen vil antall kommuner variere fra seks i NSF Vestfold til 46 i NSF Innlandet. Forholdsmessig innebærer det en forskjell på over sju ganger flere kommuner i NSF Innlandet. Sammenligner vi fylkene med nest flest og nest færrest kommuner, har NSF Vestland (43 kommuner) over tre ganger så mange kommuner å forholde seg til som NSF Østfold (12 kommuner). Ser man bort fra NSF Oslo, vil de tre fylkene som oppløses til sju være fylkene med færrest kommuner i fylkesmodellen.

Som regel vil det kreve mer av et fylkeskontor å følge opp mindre kommuner hvor hovedtillitsvalgte har lite eller ikke noe frikjøp. Vi har ikke oversikt over frikjøp av hovedtillitsvalgte i de forskjellige kommunene. Hvilke konsekvenser fordelingen av kommuner vil ha å si for ivaretagelse av hovedtillitsvalgte, er derfor vanskelig å fastslå.

Helseforetak

Det er 20 helseforetak i Norge¹. Opptaksområdet til det enkelte følger i stor grad fylkesinndelingen i Norge frem til 1. januar 2018. De viktigste unntakene er at man i Nordland har to helseforetak og at Helse Fonna HF dekker områder innen Rogaland og det tidligere fylket Hordaland (nå en del av Vestland). Videre har flere helseforetak opptaksområder utover fylkesinndelingen frem til 1. januar 2018. Eksempelvis har Akershus universitetssykehus ansvar for innbyggerne i de tre nordligste bydelene i Oslo; Alna, Grorud og Stovner.

I gjeldende modell, varierer antall helseforetak per fylkeskontor fra ett til fire (*Tabell 3*)²:

- Fire fylkeskontor har hvert ansvar for ett helseforetak.
- Seks fylkeskontor har hvert ansvar for to helseforetak.
- Ett fylkeskontor har ansvar for fire helseforetak.

I fylkesmodellen, vil fordelingen av antall helseforetak per fylkeskontor variere mellom ett til to:

- Ti fylkeskontor har hvert ansvar for ett helseforetak.
- Fem fylkeskontor har hvert ansvar for to helseforetak.

Konsekvensene av NSF's politiske arbeid opp mot helseforetakene ved å gå fra en organisering med 11 områder til 15 områder, er vanskelig å forutsi. Arbeidsmengden det krever for å støtte opp under tillitsvalgtes arbeid på helseforetakene og å søke innflytelse er kompleks og avhengig av en rekke variabler som NSF har få muligheter til å påvirke direkte. Dersom man ser på ressursfordelingen av fylkestyret og politiske frikjøpte i fylkene, kan den tyde på at konsekvensene vil slå forskjellig ut for

¹ I denne opptellingen har vi ikke tatt med sykehusapotekene i de fire regionale helseforetakene, Helse Nord IKT HF, Sykehuspartner HF, Sykehusinnkjøp HF, Luftambulansetjenesten HF, Pasientreiser HF, Helsetjenestens driftsorganisasjon for nødnett HF eller Sykehusbygg HF.

² Fordelingen av det enkelte helseforetak kan sees som vedlegg i *Tabell 16* side 32.

ulike fylker. Om NSF i sum er tjent med den ene eller andre organiseringen, er vanskelig å fastslå. Det må også sees i forhold til ressursbruk.

NSF Viken har i dag ett styre og tre politisk frikjøpte som skal følge opp fire helseforetak (*Tabell 16* i vedlegg viser hvilke helseforetak som vil tilhøre de ulike områdene i begge modellene). Som vist i *Tabell 3* er det flere fylkeskontor i gjeldende organisering som har ansvar for ett helseforetak. I den grad dette forholdstallet har betydning, står NSF Viken i en mer krevende situasjon. På den andre siden har mange foretakstillitsvalgte fullt frikjøp og er selvstendige i sitt arbeid.

Ved en fylkesoppløsning av NSF Viken vil det være tre styrever og seks politisk frikjøpte som skal følge opp de samme helseforetakene. Det er sannsynlig at tre ganger flere styrever og dobbelt så mange frikjøpte politikere vil følge opp et likt antall helseforetak, vil gi økt innflytelse, synlighet og bedre oppfølging av tillitsvalgte. Samtidig vil kompetansemiljøet blant ansatte være mindre på det enkelte kontor. I hvilken grad det har konsekvenser for det politiske arbeidet, er vanskelig å fastslå, men antakeligvis er det viktig. De samme mekanismene (flere styrever og frikjøpte politikere, men mindre fagmiljø blant rådgiverne) vil være gjeldende for NSF Vestfold og Telemark og NSF Troms og Finnmark.

For andre fylker, som eksempelvis NSF Nordland, vil man i fylkesmodellen stå i en situasjon hvor man har halvparten så mange frikjøpte politikere per helseforetak sammenlignet med fylkene som oppløses. Samtidig er fagmiljøet på kontoret mindre enn andre fylker som eksempelvis NSF Akershus, NSF Trøndelag og NSF Vestland.

Fylker

På fylkesnivå er KS og lokalapparatet til de politiske partiene sentrale beslutningstakere, og Utdanningsforbundet og Fagforbundet viktige samarbeidspartnere. Når det gjelder statsforvalteren, pågår det en utredning om fremtidig organisering.

For de tre fylkene som skal oppløses, innebærer det at man på fylkesnivået må forholde seg til to eller tre beslutningstakere/samarbeidspartnere (*Tabell 3*). Det kan være ekstra krevende og vil kreve mer koordinering innad i hvert enkelt fylkestyre og fylkeskontor, men kan også innebære en mulighet til å påvirke flere beslutningstakere og samarbeidspartnere i ønsket retning.

For fylkesmodellen vil forholdet mellom NSF's lokale organisering og fylkene være én til én. For beslutningstakere og samarbeidspartnere i fylket, vil det være en gjenkjennbar og oversiktlig organisering.

Små tariffområder

Omtrent 90 prosent av NSF's medlemmer er organisert i KS eller Spekter område 10. De resterende medlemmene er fordelt på en rekke andre tariffområder. Arbeidsgruppen har ikke hatt kapasitet til å se på hvordan medlemmer som tilhører små tariffområder fordeler seg i de to modellene.

For å ivareta god kompetanse på små tariffområder, har NSF satset på å spesialisere rådgivere innen NHO. For andre små tariffområder som eksempelvis Staten Virke og Spekter (utenom område 10) er ikke dette tilfellet. Ettersom vi ikke har tallfestet fordelingen av medlemmer inne små tariffområder, er det vanskelig å beskrive konsekvensene mellom de to modellene.

Tabell 3) Fordeling av politiske frikjøpte, helseforetak og kommuner i gjeldende modell og i fylkesmodellen. Fordeling av fylker etter 1. januar 2024.

Gjeldende modell - 11 områder	Frikjøpte politikere	Helseforetak	Kommuner	Fylker	Fylkesmodell - 15 områder	Frikjøpte politikere	Helseforetak	Kommuner	Fylker
NSF Vestfold og Telemark	2	2	23	2	NSF Vestfold	2	1	6	1
					NSF Telemark	2	1	17	1
NSF Troms og Finnmark	3	2	39	2	NSF Troms	2	1	21	1
					NSF Finnmark	2	1	18	1
NSF Viken	3	4	51	3	NSF Akershus	2	2	21	1
					NSF Buskerud	2	1	18	1
					NSF Østfold	2	1	12	1
NSF Trøndelag	2	2	38	1	NSF Trøndelag	2	2	38	1
NSF Møre og Romsdal	2	1	26	1	NSF Møre og Romsdal	2	1	26	1
NSF Vestland	2	2	43	1	NSF Vestland	2	2	43	1
NSF Rogaland	2	2	23	1	NSF Rogaland	2	2	23	1
NSF Agder	2	1	25	1	NSF Agder	2	1	25	1
NSF Innlandet	2	1	46	1	NSF Innlandet	2	1	46	1
NSF Oslo	2	1	1	1	NSF Oslo	2	1	1	1
NSF Nordland	2	2	41	1	NSF Nordland	2	2	41	1
Sum	24	20	356	15		30	20	356	15

Fordeling av fylkesbenker på Stortinget

Fram til 1. januar 2018 utgjorde fylkene valgdistriktene i Norge. Etter at Norge gikk over til 11 fylker, beholdt man de 19 tidligere fylkene som valgdistrikter. Den dag i dag kalles representantene fra valgdistriktene ofte for «fylkesbenker».

Alle fylkeslagene i NSF som ble sammenslått fra og med 1. januar 2018, forholder seg til to eller tre fylkesbenker (Tabell 4). I dag er det kun NSF Nordland, NSF Møre og Romsdal, NSF Rogaland og NSF Oslo som kun forholder seg til én fylkesbenk.

I fylkesmodellen vil antall fylkesbenker være én per fylke, foruten om for NSF Trøndelag, NSF Vestland, NSF Agder og NSF Innlandet.

At et styre forholder seg til flere stortingsbenker, kan ha den fordel at man kan påvirke dem i samme retning. På den andre siden innebærer gjeldende modell at det er færre NSF-politikere per stortingsbenk. Eksempelvis skal tre frikjøpte politikere i NSF Viken følge opp tre stortingsbenker, mens i en fylkesmodell ville det vært seks frikjøpte politikere. For NSF Troms og Finnmark og for NSF Vestfold og Telemark vil antall frikjøpte politikere og styreverv være det dobbelte som i dag, sett i forhold til antall fylkesbenker man skal forholde seg til.

Tabell 4) Fordeling av fylkesbenker.

11 områder	Antall fylkesbenker	15 områder	Antall fylkesbenker
NSF Vestfold og Telemark	2	NSF Vestfold	1
		NSF Telemark	1
NSF Troms og Finnmark	2	NSF Troms	1
		NSF Finnmark	1
NSF Viken	3	NSF Akershus	1
		NSF Buskerud	1
		NSF Østfold	1
NSF Trøndelag	2	NSF Trøndelag	2
NSF Møre og Romsdal	1	NSF Møre og Romsdal	1
NSF Vestland	2	NSF Vestland	2
NSF Rogaland	1	NSF Rogaland	1
NSF Agder	2	NSF Agder	2
NSF Innlandet	2	NSF Innlandet	2
NSF Oslo	1	NSF Oslo	1
NSF Nordland	1	NSF Nordland	1
Sum	19		19

Sammensetning av landsmøtet

Frem til og med landsmøtet i 2019 beskrev vedtektene at antall delegater skulle være tilnærmet 160 fra fylkene, og at ingen fylker skulle ha færre enn 5 delegater og ingen flere enn 20. Videre skulle hvert fylke ha én studentdelegat.

Gjeldende modell – 11 områder

Overgangen fra 19 til 11 fylker på landsmøtet i 2019 medførte endring av vedtektenes bestemmelser om representasjon på landsmøtet:

Antallet delegater fra fylkene skal til enhver tid være tilnærmet 170. Det gjennomsnittlige antall medlemmer bak hver delegat utregnes etter totalt medlemstall per 1. januar det året landsmøtet avholdes, og delegatene fordeles på fylkene i henhold til deres medlemstall. Ingen fylker skal ha færre enn 10 delegater – ingen flere enn 30. Desimal under 0,5 strykes – desimal fra og med 0,5 forhøyes til 1.

I tillegg skal hvert fylke ha to studentdelegater. (§ 8 Landsmøtet, B.Sammensetning).

Med disse reglene ligger NSF Nordland an til å få to ekstra delegater, og NSF Agder og NSF Troms og Finnmark én ekstra delegat, enn hva medlemstallet tilsier på grunn av minimumsregelen på 10 delegater. Samtidig ligger NSF Viken ligger an til to færre delegater enn hva medlemstallet tilsier på grunn av maksimumsregelen (Tabell 5).

Tabell 5) Fordeling av delegater fra fylkene på landsmøtet for gjeldende modell med gjeldende vedtektsbestemmelser (tilnærmet 170 delegater, minimum 10 og maksimum 30 delegater fra hvert fylke) ³.

	Antall medlemmer	Antall delegater ut fra medlemstall	Minimum 10-, maksimum 30-regelen	Ekstra eller færre delegater sett i forhold til medlemstall	Andel av delegatene på landsmøtet	Antall medlemmer bak hver delegat
NSF Agder	5 023	9	10	1	6 %	502
NSF Innlandet	6 298	12	12	0	7 %	535
NSF Møre og Romsdal	5 234	10	10	0	6 %	523
NSF Nordland	4 383	8	10	2	6 %	438
NSF Oslo	13 146	25	25	0	14 %	535
NSF Rogaland	7 211	13	13	0	8 %	535
NSF Troms og Finnmark	4 966	9	10	1	6 %	497
NSF Trøndelag	9 536	18	18	0	10 %	535
NSF Vestfold og Telemark	6 524	12	12	0	7 %	535
NSF Vestland	11 585	22	22	0	13 %	535
NSF Viken	17 077	32	30	-2	17 %	569
Total	90 983	170	171	1	100 %	

Fylkesmodell – 15 områder

Ved en overgang til 15 områder, får gjeldende vedtektsbestemmelser for representasjon på landsmøtet andre konsekvenser. Dersom man tar utgangspunkt i å videreføre regelen om minimum 10 delegater på landsmøtet, vil NSF Finnmark få rundt 8 flere delegater enn hva medlemstallet tilsier, NSF Telemark rundt 5 flere delegater, og NSF Vestfold og NSF Troms rundt 3 flere delegater mer enn hva medlemstallet tilsier. I tillegg er det flere andre fylker som får én til to ekstra delegater enn hva medlemstallet tilsier. Ingen delegasjoner vil være i nærheten av å overstige 30 delegater. Dette medfører at landsmøtet blir bestående av omtrent 23 flere delegater fra fylkene enn hva vedtektene tilsier (193 delegater istedenfor 170) (Tabell 6).

Ved en overgang til 15 fylker vil det totale antallet studentdelegater ifølge vedtektene øke fra 22 til 30, ettersom hvert fylke skal ha to studentdelegater. Med gjeldende vedtektsbestemmelser vil man ende opp med omtrent 193 delegater fra fylkene i fylkesmodellen. Studentdelegatene kommer i tillegg og det totale antall delegater blir da 223.

³ Representasjon til landsmøtet skal beregnes ut fra alle medlemmer i et fylke, foruten om studentmedlemmer. Tallene i tabellen er imidlertid basert på yrkesaktive medlemmer da disse kan knyttes til gammelt fylke gjennom HTV-område. For medlemmer uten arbeidsforhold er ikke dette mulig. Det er ikke grunn til å tro at disse har en vesentlig annen fordeling mellom fylkene enn yrkesaktive medlemmer.

Tabell 6) Fordeling av delegater på landsmøtet for fylkesmodellen med gjeldende vedtektsbestemmelser (tilnærmet 170 delegater, minimum 10 og maksimum 30 delegater fra hvert fylke).⁴

	Antall medlemmer	Antall delegater ut fra medlemstall	Maksimum- og minimumsregel	Ekstra eller færre delegater sett i forhold til medlemstall	Andel av delegatene på landsmøtet	Antall medlemmer bak hver delegat
NSF Agder	5 023	9	10	1	5 %	502
NSF Akershus	7 540	14	14	0	7 %	535
NSF Buskerud	5 035	9	10	1	5 %	504
NSF Finnmark	1 255	2	10	8	5 %	126
NSF Innlandet	6 298	12	12	0	6 %	535
NSF Møre og Romsdal	5 234	10	10	0	5 %	523
NSF Nordland	4 383	8	10	2	5 %	438
NSF Oslo	13 146	25	25	0	13 %	535
NSF Rogaland	7 211	13	13	0	7 %	535
NSF Telemark	2 902	5	10	5	5 %	290
NSF Troms	3 711	7	10	3	5 %	371
NSF Trøndelag	9 536	18	18	0	9 %	535
NSF Vestfold	3 622	7	10	3	5 %	362
NSF Vestland	11 585	22	22	0	11 %	535
NSF Østfold	4 502	8	10	2	5 %	450
Total	90 983	170	193	23	100 %	

Arbeidsgruppens forslag til regler for representasjon på landsmøtet i fylkesmodell (15 områder)

Ettersom gjeldende vedtekter for representasjon på landsmøtet medfører for mange delegater fra fylkene på landsmøtet, og at det er store avvik mellom faktiske medlemstall og representasjon på landsmøtet for flere av fylkene, har arbeidsgruppen utarbeidet alternative forslag som i større grad er tilpasset fylkesmodellen.

⁴ Representasjon til landsmøtet skal beregnes ut fra alle medlemmer i et fylke, foruten om studentmedlemmer. Tallene i tabellen er imidlertid basert på yrkesaktive medlemmer da disse kan knyttes til gammelt fylke gjennom HTV-område. For medlemmer uten arbeidsforhold er ikke dette mulig. Det er ikke grunn til å tro at disse har en vesentlig annen fordeling mellom fylkene enn yrkesaktive medlemmer.

Arbeidsgruppen forutsetter at antall delegater fylkene holdes likt som i dag, og mener at det ikke er hensiktsmessig å øke antallet utover 170 som man gjorde på landsmøtet i 2019. Det er heller ikke ønskelig å redusere antallet delegater fra fylkene.

Arbeidsgruppen har prøvd ut flere kombinasjoner med representasjon på landsmøtet. Slik arbeidsgruppen ser det, er det to alternativer som er aktuelle.

- *Alternativ 1: Antall delegater 170, minimum 5 og maksimum 22 delegater*
- *Tabell 7).*

En mulighet er å justere på maksimum- og minimumsreglene. Eksempelvis kan man ha en regel om at ingen delegasjoner skal ha færre en fem delegater, og sette en ny maksimumsgrense på 22 delegater. NSF Finnmark vil være den eneste delegasjonen som ligger an til å komme inn under minimumsregelen ved at de får tre delegater utover de to delegatene som medlemstallet tilsier. Det vil medføre at fylket får like mange delegater som NSF Telemark, til tross for at sistnevnte har over dobbelt så mange medlemmer. For å sikre at antall delegater blir tilnærmet 170 og ikke 173, vil det være behov for å innføre en maksimumsregel på 22 delegater. NSF Oslo vil være den eneste delegasjonen som kommer inn under maksimumsregelen. Ut fra medlemstallet ligger fylket an til 25 delegater.

- *Alternativ 2: Antall delegater 170, ingen regler for maksimum og minimum antall delegater* (Tabell 8).

Det andre alternativet innebærer at man beholder antall delegater på 170, men at man tar bort reglene om maksimum og minimum antall delegater fra fylkene. Det vil medføre at det er et én til én-forhold mellom antall delegater og faktiske medlemstall for alle fylker. Et viktig spørsmål er da om man ivaretar representasjonen fra det minste fylket godt nok.

Arbeidsgruppen ser at det er fordeler og ulemper med begge alternativene. Alternativ 1 sikrer at alle delegasjonene til landsmøtet har en minimum størrelse på fem delegater. En slik minimumsregel kan sees på som en sikring for å sikre reell deltakelse for alle delegasjoner på landsmøtet. Landsmøtet består av mange, lange og komplekse saker. For at den enkelte delegasjon skal kunne forberede seg tilstrekkelig og ha reell deltakelse på NSFs høyeste organ, kan det innebære et minimum av representasjon. Arbeidsgruppen har vurdert om minimumsantallet kan være lavere enn fem, men kommet frem til at dersom man skal ha en slik regel for minimum størrelse på delegasjonene er det ikke hensiktsmessig.

Argumenter mot en minimumsregel er at den kun vil gjelde ett fylke og at dette fylket (NSF Finnmark) vil få like mange delegater på landsmøtet som NSF Telemark til tross for at sistnevnte har over dobbelt så mange medlemmer som NSF Finnmark. Sett i forhold til antall medlemmer bak hver delegat, vil innflytelsen hos medlemmer fra NSF Finnmark vektes over dobbelt så tungt som alle andre medlemmer på landsmøtet. Videre fører maksimumsregelen til at NSF Oslo mister tre delegater sett i forhold til medlemsantall. I den grad NSF Oslo på lang sikt vokser i medlemsantall sammenlignet med andre fylker, vil de kunne risikere å miste flere delegater sett i forhold til medlemstall.

Alternativ 2 tar utgangspunkt i å fjerne minimum- og maksimumsreglene for representasjon på landsmøtet. Det vil da være et én til én-forhold mellom delegasjonenes størrelse og antall medlemmer. Ulempene med modellen er at den minste delegasjonen kun består av to delegater. Som vi har drøftet ovenfor, mener arbeidsgruppen at det kan være en risiko gitt omfanget og kompleksiteten til sakene på landsmøtet.

Når det gjelder antall studentdelegater (to per fylke), utgjør de i dag 11,5 prosent av landsmøtet (22 av totalt 192 delegater). På landsmøtet i 2019 utgjorde studentene 10,6 prosent av landsmøtet (19 av 179 delegater). Dersom antallet studentdelegater øker til 30, vil andelen studenter øke til 15 prosent av landsmøtet (30 av 200 delegater). Arbeidsgruppen mener at antallet studenter totalt sett da blir for høyt, men også med tanke på den enkelte delegasjon. Dersom man går for alternativ 1 ovenfor, vil de minste delegasjonene bestå av fem fra fylkene og to studenter. Om man går for alternativ 2 vil studentene utgjøre halvparten av den minste delegasjonen. Begge alternativene innebærer at studentene vil utgjøre en betydelig del av de minste delegasjonene og landsmøtet sett under ett. Et alternativ kan derfor være at studentrepresentasjonen fra fylkene reduserer til én student fra hvert fylke i fylkesmodellen. Studentenes andel på landsmøtet vil da være omtrent 8,1 prosent (15 av 185 delegater). Eventuelt kan antall studentdelegater holdes på 22 hvor alle fylkene får én studentdelegat, mens de sju resterende studentdelegatene blir fordelt på annet vis.

Tabell 7) Alternativ 1: Fordeling av delegater på landsmøtet for fylkesmodellen med tilnærmet 170 delegater, minimum 5 og maksimum 22 delegater fra hvert fylke⁵.

	Antall medlemmer	Antall delegater ut fra medlemstall	Faktisk antall med maksimum- og minimumsregel	Andel av delegatene på landsmøtet	Antall medlemmer bak hver delegat
NSF Agder	5 023	9	9	6 %	535
NSF Akershus	7 540	14	14	8 %	535
NSF Buskerud	5 035	9	9	6 %	535
NSF Finnmark	1 255	2	5 (+3)	3 %	251
NSF Innlandet	6 298	12	12	7 %	535
NSF Møre og Romsdal	5 234	10	10	6 %	535
NSF Nordland	4 383	8	8	5 %	535
NSF Oslo	13 146	25	22 (-3)	13 %	598
NSF Rogaland	7 211	13	13	8 %	535
NSF Telemark	2 902	5	5	3 %	535
NSF Troms	3 711	7	7	4 %	535
NSF Trøndelag	9 536	18	18	10 %	535
NSF Vestfold	3 622	7	7	4 %	535
NSF Vestland	11 585	22	22	13 %	535
NSF Østfold	4 502	8	8	5 %	535
Total	90 983	170	170	100 %	

⁵ Representasjon til landsmøtet skal beregnes ut fra alle medlemmer i et fylke, foruten om studentmedlemmer. Tallene i tabellen er imidlertid basert på yrkesaktive medlemmer da disse kan knyttes til gammelt fylke gjennom HTV-område. For medlemmer uten arbeidsforhold er ikke dette mulig. Det er ikke grunn til å tro at disse har en vesentlig annen fordeling mellom fylkene enn yrkesaktive medlemmer.

Tabell 8) Alternativ 2: Fordeling av delegater på landsmøtet for fylkesmodellen med tilnærmet 170 delegater, ingen regler om minimum og maksimum antall delegater⁶.

	Antall medlemmer	Antall delegater ut fra medlemstall (ingen regler for minimum og maksimum representasjon)	Andel av delegatene på landsmøtet	Antall medlemmer bak hver delegat
NSF Agder	5 023	9	6 %	535
NSF Akershus	7 540	14	8 %	535
NSF Buskerud	5 035	9	6 %	535
NSF Finnmark	1 255	2	1 %	535
NSF Innlandet	6 298	12	7 %	535
NSF Møre og Romsdal	5 234	10	6 %	535
NSF Nordland	4 383	8	5 %	535
NSF Oslo	13 146	25	14 %	535
NSF Rogaland	7 211	13	8 %	535
NSF Telemark	2 902	5	3 %	535
NSF Troms	3 711	7	4 %	535
NSF Trøndelag	9 536	18	10 %	535
NSF Vestfold	3 622	7	4 %	535
NSF Vestland	11 585	22	13 %	535
NSF Østfold	4 502	8	5 %	535
Total	90 983	170	100 %	

Fordeling av rådgivere

I 2015 fullførte NSF prosjektet kompetanse, oppgavedeling og ressursbehov i fylkene (forkortet og kjent som KOR-FK). Prosjektet utviklet en kriteriemodell for fordeling av ulike ressurser til fylkeskontorene. Kriteriene for fordeling av rådgivere var følgende:

- Minimumsbemanningen på hvert kontor er 2 rådgivere i tillegg til fylkesleder.
- Ressursfordeling ut over det gjøres på bakgrunn av følgende to kriterier:
 - Antall yrkesaktive medlemmer. Dette kriteriet vektet 60 prosent.

⁶ Representasjon til landsmøtet skal beregnes ut fra alle medlemmer i et fylke, foruten om studentmedlemmer. Tallene i tabellen er imidlertid basert på yrkesaktive medlemmer da disse kan knyttes til gammelt fylke gjennom HTV-område. For medlemmer uten arbeidsforhold er ikke dette mulig. Det er ikke grunn til å tro at disse har en vesentlig annen fordeling mellom fylkene enn yrkesaktive medlemmer.

- Totalt antall tillitsvalgte. Dette kriteriet vektet 40 prosent.

Etter at NSF på landsmøtet i 2019 gikk fra 19 til 11 områder og fylkeskontor, var regelen om minimum to rådgivere på hvert fylkeskontor ikke nødvendig ettersom ingen hadde færre enn tre rådgivere.

Tabell 9 viser hvordan fordelingen av rådgivere er i gjeldende modell og hvordan den kan bli ved en overgang til fylkesmodellen, dersom man fordeler med utgangspunkt i antall medlemmer og tillitsvalgte. I utregningen har vi kun benyttet kriteriene på fylkeskontorene som skal oppløses og ikke alle fylkeskontorene som en helhet. Det innebærer altså en forutsetning om at man ved en eventuell overgang til fylkesmodellen med 15 områder, kun fordeler fra kontorene som oppløses til kontorene som oppstår som et resultat av oppløsningen. Eksempelvis fordeles rådgiverne i NSF Viken til NSF Buskerud, NSF Akershus og NSF Østfold.

Videre har vi holdt rådgiverne som er spesialister innen stillingsvern utenfor opplistingen og utregningen i Tabell 9. Grunnen til det er at disse rådgiverne jobber regionalt (og nasjonalt i forbindelse med ferieavvikling) - det vil si for to eller flere fylker i gjeldende modell – og ikke utelukkende for medlemmer i eget fylke. Fylkene med stillingsvern rådgivere har tidligere blitt kompensert med ekstra rådgiverressurser ettersom store deler av arbeidet deres går med til å følge opp medlemmer i andre fylker. Hvordan spesialistene innen stillingsvern blir fordelt i fylkesmodellen med 15 områder vil måtte drøftes ved en eventuell overgang. I sum er det seks rådgivere som jobber med stillingsvern.

Foruten om stillingsvern, har fylkeskontorene rådgivere som arbeider regionalt med yrkesskade, konkurranseutsetting/virksomhetsoverdragelse og NHO. Disse arbeider altså også for medlemmer og tillitsvalgte utenfor eget fylke, men omfanget har foreløpig ikke vært ansett til å være så omfattende at fylkeskontorene har blitt kompensert med ekstra rådgiverressurser. Disse rådgiverne har inngått i fordelingen mellom fylkeskontorene.

Gjeldende modell – 11 områder

Tabell 9 viser at det er til sammen er 71,3 rådgiverårsverk på fylkeskontorene i NSF. Seks av disse er spesialister innen stillingsvern. Antall årsverk rådgivere varierer fra 3,3 i NSF Møre og Romsdal til 11 i NSF Viken. Fagmiljøet ved det største kontoret er med andre ord over fire ganger større enn ved det minste kontoret.

Fylkesmodell – 15 områder

For å fordele rådgiverårsverk fra de tre kontorene i gjeldende modell som blir til sju kontorer i fylkesmodellen, har vi tatt utgangspunkt i antall yrkesaktive medlemmer (60 prosent vektning) og tillitsvalgte (40 prosent vektning). Det er viktig å understreke at dette kun er ment til å gi et bilde av hvordan rådgiverressursene ville vært fordelt dersom man tok utgangspunkt i disse kriteriene. I praksis vil fordelingen bli annerledes ettersom rådgivere som regel ansettes i hele stillinger ved ett fylkeskontor. Videre bør organisasjonen vurdere kriteriet om minimum antall rådgivere ved fylkeskontorene. Som nevnt, ble man i 2015 enige om en regel på minimum to rådgivere per kontor, om det er tilstrekkelig vil være en vurdering man må gjøre ved en eventuell overgang til fylkesmodellen.

Som Tabell 9 viser, vil de 4 rådgiverårsverkene ved NSF Vestfold og Telemark fordeles på to kontorer. Ettersom NSF Vestfold har noe flere medlemmer og tillitsvalgte, ligger de an til 2,2 årsverk, mens NSF Telemark ligger an til 1,8 årsverk. Fylket har i gjeldende modell en stillingsvernspesialist som vil inngå på ett av kontorene.

NSF Troms og Finnmark har en lik sammensetning av kontoret som NSF Vestfold og Telemark. Totalt er det 5 årsverk, men et av disse er en stillingsvernspecialist. Det er derfor 4 årsverk som skal fordeles. Ut fra kriteriene innebærer det 2,9 årsverk til NSF Troms og 1,1 årsverk til NSF Finnmark. Tar man utgangspunkt i kriteriet fra 2014 om minimum to rådgivere ved hvert fylkeskontor, innebærer det at begge fylkene vil ha to rådgiverårsverk, og i tillegg vil stillingsvernspecialisten ha arbeidssted ved et av kontorene.

I NSF Viken er det 11 årsverk som skal fordeles på tre fylkeskontor. Ut fra kriteriene vil NSF Akershus ha 4,9 årsverk, NSF Buskerud 3,6 og NSF Østfold 2,5.

Tabell 9) Fordeling av rådgiverårsverk i fylkene. Seks rådgivere innen stillingsvern i fylkene er holdt utenfor fordelingen fra gjeldende modell til fylkesmodellen ettersom de jobber regionalt (dvs. for to eller flere fylker). Utregningen av antall rådgiverårsverk for fylkesmodellen tar utgangspunkt i å fordele rådgiverne ved oppløste kontorer til de nyoppståtte kontorene ut fra antall yrkesaktive medlemmer (60 prosent vekting) og tillitsvalgte (40 prosent vekting).

Gjeldende modell - 11 områder			Fylkesmodellen - 15 områder		
Område	Rådgiver-årsverk	Rådgivere stillingsvern	Område	Rådgiver-årsverk	Rådgivere stillingsvern
NSF Vestfold og Telemark	4	1	NSF Vestfold	2,2	1
			NSF Telemark	1,8	
NSF Troms og Finnmark	4	1	NSF Troms	2,9	1
			NSF Finnmark	1,1	
NSF Viken	11		NSF Akershus	4,9	
			NSF Buskerud	3,6	
			NSF Østfold	2,5	
NSF Trøndelag	6,5	1	NSF Trøndelag	6,5	1
NSF Møre og Romsdal	3,3		NSF Møre og Romsdal	3,3	
NSF Vestland	7,5	1	NSF Vestland	7,5	1
NSF Rogaland	4,5		NSF Rogaland	4,5	
NSF Agder	6		NSF Agder	6	
NSF Innlandet	4,5	1	NSF Innlandet	4,5	1
NSF Oslo	10	1	NSF Oslo	10	1
NSF Nordland	4		NSF Nordland	4	
Total	65,3	6	Total	65,3	6

Administrativ ledelse på fylkeskontorene

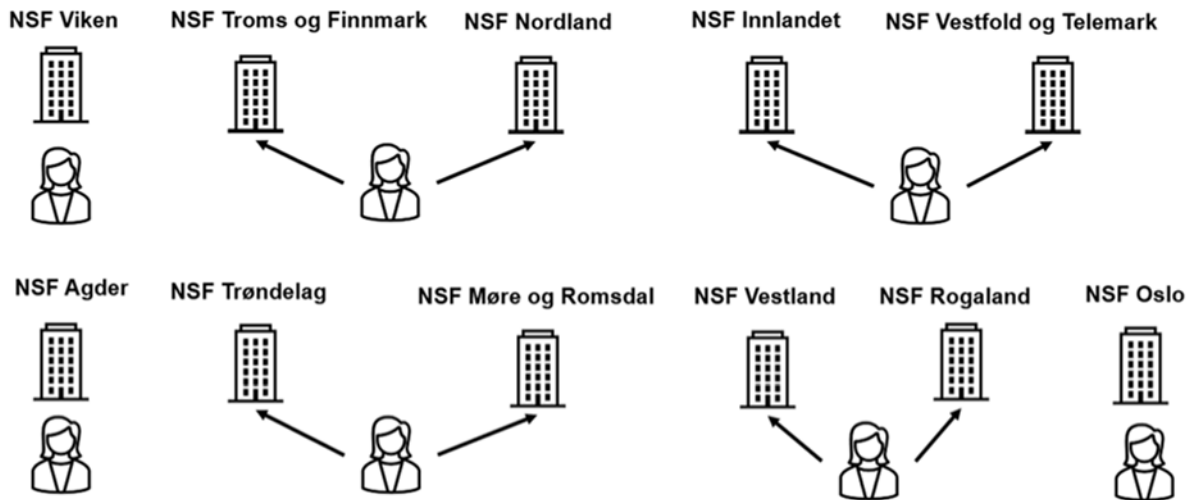
Gjeldende modell – 11 områder

Landsmøtet i 2019 vedtektsfestet at fylkeskontorene skulle ha administrativt ansatt ledelse. Frem til da hadde fylkeslederne hatt det administrative ansvaret (inkludert personalansvar) på fylkeskontorene. Viktige grunner til endringen var at det skulle bidra til å frigjøre fylkeslederne fra administrative oppgaver og sikre profesjonell administrativ ledelse. I kjølvannet av landsmøtet ansatte NSF sju administrative ledere for de 11 fylkeskontorene. Fire av de administrative lederne har ansvar for to fylkeskontor, mens de resterende tre har ett fylkeskontor de har ansvar for (se Figur 1).

Det laveste antall rådgivere under hver av de administrative lederne er ni (NSF Troms og Finnmark og NSF Nordland), og det høyeste antallet er 11 (NSF Rogaland og NSF Vestland). Administrativ leder for

NSF Agder har ansvar for fem rådgivere på fylkeskontoret, men i tillegg ansvar for kurs- og konferanseenheten i NSF som består av åtte konsulenter.

Figur 1: Fordeling av administrative ledere i gjeldende modell. Administrativ leder for NSF Agder har også ansvaret for NSFs kurs- og konferanseenhet.

Fylkesmodell – 15 områder

I gjeldende modell er det én administrativ leder for NSF Troms og Finnmark og NSF Nordland. Disse er fordelt på kontorer som henholdsvis ligger i Tromsø og Bodø. Ved en overgang til fylkesmodellen må det etableres et fylkeskontor i Finnmark. Noen av stillingene som i dag befinner seg på kontoret i Tromsø, vil flyttes til et fylkeskontor i Finnmark. Med andre ord har den administrative lederen for NSF Troms og Finnmark og NSF Nordland fått ansatte som er fordelt på tre kontorer istedenfor to.

Det samme vil være tilfellet for den administrative lederen for de to fylkene NSF Vestfold og Telemark og NSF Innlandet. I dag har disse fylkeslagene kontorer i henholdsvis Porsgrunn og Hamar. Ved en overgang til fylkesmodellen må det etableres et kontor i Vestfold. Stillinger som i dag befinner seg på kontoret i Porsgrunn må flyttes over til nytt kontor i Vestfold, og den administrative lederen får da ansatte som er fordelt på tre istedenfor to kontorer.

NSF Viken har i dag et fylkeskontor i Oslo hvor det er én administrativ leder. I fylkesmodellen vil stillingene fordeles på et fylkeskontor i Buskerud, et i Østfold og et i Oslo/Akershus⁷.

Det at ansatte blir fordelt på tre istedenfor ett eller to fylkeskontor, mener arbeidsgruppen er en utfordring med tanke på ledelse. For det første vil det være krevende å følge opp og være tilstrekkelig til stede for alle ansatte når de er fordelt på tre arbeidsplasser og når store deler av arbeidstiden går med til reising. For det andre er vi usikker på om det er gjennomførbart at én administrativ leder skal følge opp tre fylkesstyrer. Dette arbeidet innebærer blant annet oppfølging av handlingsplan, budsjett og regnskap. For det tredje kan det hende at reisetiden og det å forholde seg til tre forskjellige arbeidsplasser og fylkesstyrer over tid ikke er en bærekraftig løsning for å sikre kontinuitet i stillingen som administrativ leder.

⁷ Fylkeskontoret for Akershus har i flere år vært plassert ved hovedkontoret i Oslo, slik fylkeskontoret for NSF Viken er i dag. Beliggenheten av fylkeskontorene i gjeldende modell ble bestemt av forbundsstyret i etterkant av landsmøtet 2019 og en høringsrunde blant fylkesstyrene og tillitsvalgte i NSF.

Arbeidsgruppens forslag knyttet til administrativ ledelse

Oppsummert mener arbeidsgruppen at det ikke er hensiktsmessig at en administrativ leder har ansvaret for mer enn to fylkeskontor. Alternativet vil enten være å ansette flere administrative ledere, vurdere en ny ansvarsfordeling for fylkeskontorene mellom de administrative lederne, eller en kombinasjon av begge deler.

Dersom man tar utgangspunkt i at administrative ledere som ikke blir berørt av fylkesoppløsningen skal videreføre ansvaret for sitt/sine fylkeskontor, og ikke inngå i en løsning for å dekke behovet for administrativ ledelse på de oppløste fylkeskontorene, tror arbeidsgruppen at det vil være behov for minimum to ekstra administrative ledere.

I fylkesmodellen vil NSF Finnmark, NSF Troms og NSF Nordland til sammen ha færre ansatte enn ved f.eks. NSF Oslo, men som forklart ovenfor tror ikke arbeidsgruppen det er hensiktsmessig med administrativt ansvar for tre fylker. En mulig løsning er derfor en egen administrativ leder for NSF Nordland og en felles administrativ leder for NSF Troms og NSF Finnmark. Når det kommer til oppløsningen av NSF Viken og NSF Vestfold og Telemark, er det mulig å se for seg ulike kombinasjoner for fordeling av det administrative ansvaret. Som nevnt er det to administrative ledere som har ansvar for disse fylkene i tillegg til NSF Innlandet. Med fylkesoppløsningen blir dette til seks istedenfor tre fylker. Gitt resonnementet om maks to fylker per administrative leder, innebærer det minimum én ekstra administrativ leder.

Geografisk størrelse på områder

Den totale størrelsen på Norges fylker er 323 911 kvadratkilometer. Størrelsen på områdene kan gi en indikasjon på reiseavstander, men det vil være store forskjeller og i en del tilfeller vil det ikke være hensiktsmessig å sammenligne størrelsen på fylkene for å sammenligne reiseavstander.

Gjeldende modell

I gjeldende modell varierer arealet fra 454 km² (NSF Oslo) til 74 931 km² (NSF Troms og Finnmark, Tabell 10). NSF Troms og Finnmark er med det 165 ganger større i areal. Sammenligner vi det nest største området (NSF Innlandet) med det nest minste (NSF Rogaland), er NSF Innlandet 5,5 ganger større. NSF Viken er det sjette største fylket og NSF Vestfold og Telemark det sjuende største fylket i areal.

Fylkesmodellen

I fylkesmodellen varierer størrelsen på fylkene fra 454 km² (NSF Oslo) til 52 072 km² (NSF Innlandet). NSF Innlandet er med det 115 ganger større enn NSF Oslo. Sammenligner man forholdet i areal mellom det nest største og det nest minste, er NSF Finnmark 22 ganger større enn NSF Vestfold. Sammen med NSF Østfold og NSF Akershus, blir NSF Vestfold blant de fire minste fylkene i areal. NSF Buskerud og NSF Telemark blir omtrent like store, og på størrelse med NSF Agder.

Tabell 10) Størrelse på områdene i gjeldende modell og fylkesmodellen

11 områder	Kvadratkilometer	15 områder	Kvadratkilometer
NSF Vestfold og Telemark	17 466	NSF Vestfold	2 168
		NSF Telemark	15 298
NSF Troms og Finnmark	74 931	NSF Troms	26 298
		NSF Finnmark	48 633
NSF Viken	24 593	NSF Akershus	5 895
		NSF Buskerud	14 694
		NSF Østfold	4 004
NSF Trøndelag	42 202	NSF Trøndelag	42 202
NSF Møre og Romsdal	14 356	NSF Møre og Romsdal	14 356

NSF Vestland	33 871	NSF Vestland	33 871
NSF Rogaland	9 377	NSF Rogaland	9 377
NSF Agder	16 434	NSF Agder	16 434
NSF Innlandet	52 072	NSF Innlandet	52 072
NSF Oslo	454	NSF Oslo	454
NSF Nordland	38 155	NSF Nordland	38 155
Sum	323 911		323 911

Organisering av lokale faggrupper

I NSF er det 35 faggrupper. Av disse har 18 av dem ett eller flere lokallag. Antall lokallag varierer fra 2-19 (*Tabell 11*). De resterende 17 faggruppene har ingen lokallag. I *Modell for faggruppenes vedtekter*, som er vedtatt av NSF's landsmøte, er faggruppens formål uttrykt:

- A. Faggruppen er forpliktet til å følge NSF's formål og prinsipper og skal vektlegge de av NSF's prioriteringer som har generell og/eller spesiell gyldighet for faggruppens virkeområde.
- B. Utover de formål som er spesifikke for den enkelte faggruppe må følgende inngå:

Faggruppen skal:

- Skape møteplass for fag- og kunnskapsutvikling
- Bidra til utvikling av faglig identitet og tilhørighet
- Bidra til utvikling, anvendelse og formidling av forsknings- og erfaringsbasert kunnskap
- Bidra til samarbeid og utvikling av kompetansenettverk på tvers av faggruppertilhørighet
- Bidra til å utvikle strategier, systematisk arbeid og kompetanse innen NSF's fag- og helsepolitiske prioriteringer
- Bidra til å utvikle og videreutvikle utdanningsprogrammer av høy kvalitet for sitt fagområde

I modell for faggruppens vedtekter⁸ står det videre at:

Faggruppen kan organiseres med eller uten lokale faggrupper. Ved etablering av lokale faggrupper skal disse avgrensnes i henhold til NSF's lokale struktur (fylkesledd). Lokale faggrupper etableres innen de enkelte fylkesledd, slik faggruppens styre bestemmer. Styret kan beslutte at lokale faggrupper også kan etableres på tvers av fylkesgrensene.

Da landsmøtet i 2019 endret organiseringen fra 19 til 11 fylker, innebar det at faggruppene måtte tilpasse sin lokale organisering til NSF's organisering. NSF og faggruppene har valgt å utsette

⁸ Modell for faggruppens vedtekter er en mal som inneholder obligatoriske bestemmelser som alle faggruppene må ha i sine vedtekter.

sammenslåingen av lokaler faggrupper. Foruten om et par unntak, er det ingen faggrupper som har organisert sine lokale lag ut fra en fylkesstruktur med 11 fylker, altså gjeldende modell (Tabell 11).

Gitt at man følger vedtektene og lokale faggrupper følger NSF's struktur, vil det gi ulike konsekvenser for gjeldende modell og fylkesmodellen.

Gjeldende modell – 11 områder

Gjeldende modell vil kreve flere sammenslåinger av lokale faggrupper enn hva som er tilfellet i fylkesmodellen. Grunnen til dette er at lokalgruppene som i dag er organisert de tidligere fylkene Vestfold, Telemark, Buskerud, Akershus, Østfold, Finnmark og Troms, ikke trenger å slå seg sammen i fylkesmodellen ettersom disse fylkene oppstår som et resultat av fylkesoppløsningen. Totalt vil gjeldende modell kreve 62 sammenslåinger (Tabell 12).

Fylkesmodell – 15 områder

Totalt er det 27 (10 i Vestfold og Telemark, sju i Troms og Finnmark og 10 i Viken) flere sammenslåinger i gjeldende modell sammenlignet med fylkesmodellen (Tabell 12). Det er omtrent halvparten av antall sammenslåinger som i gjeldende modell.

Tabell 11) Antall lokale faggrupper for faggrupper som har lokallag (NSF's medlemsregister).

Faggrupper med lokallag	Antall lokallag
NSF's faggruppe av lungesykepleiere	19
NSF's landsgruppe av helsesykepleiere	19
NSF's faggruppe av operasjonssykepleiere	19
Intensivsykepleierne NSF	18
Anestesisykepleierne NSF	17
NSF's faggruppe for sykepleiere i geriatri og demens	17
NSF's faggruppe for kreftsykepleiere	16
NSF's faggruppe for psykisk helse og rus	14
Jordmorforbundet NSF	13
Barnesykepleierforbundet NSF	12
NSF's landsgruppe av akuttisykepleiere	11
NSF's landsgruppe av sykepleieledere	10
NSF's landsgruppe av kardiologiske sykepleiere	9
NSF's faggruppe for veiledere	6
NSF's faggruppe for sykepleiere innen revmatologi	4
NSF's faggruppe for videregående opplæring	3
NSF's faggruppe for diabetessykepleiere	2
NSF's faggruppe for Sykepleiere i Stomi- og Kontinensomsorg	2

Tabell 12) Antall sammenslåinger av lokale faggrupper i gjeldende modell og fylkesmodellen.

Gjeldende modell - 11 områder	Sammen- slåinger	Fylkesmodell - 15 områder	Sammen- slåinger
NSF Vestfold og Telemark	10	NSF Vestfold	0
		NSF Telemark	0
NSF Troms og Finnmark	7	NSF Troms	0
		NSF Finnmark	0
NSF Viken	10*	NSF Akershus	0
		NSF Buskerud	0
		NSF Østfold	0
NSF Trøndelag	12	NSF Trøndelag	12
NSF Møre og Romsdal	0	NSF Møre og Romsdal	0
NSF Vestland	7	NSF Vestland	7
NSF Rogaland	0	NSF Rogaland	0

NSF Agder	8	NSF Agder	8
NSF Innlandet	8	NSF Innlandet	8
NSF Oslo	0	NSF Oslo	0
NSF Nordland	0	NSF Nordland	0

* For seks av sammenslåingene gjelder det lokalgrupper i alle tre områdene i Viken (Buskerud, Akershus og Østfold), og for fire gjelder det faggrupper i to av områdene (kun Akershus og Østfold).

Arbeidsgruppens forslag knyttet til organisering av lokale faggrupper

Faggruppene er en viktig del av NSF's organisering. Deres rolle i organisasjonen og overfor medlemmene beskrives i NSF's vedtekter (§5 Faggrupper) og i modell for faggruppens vedtekter. Til tross for den sterke tilknytningen til NSF, er alle faggruppene selvstendige organisasjoner med eget organisasjonsnummer. Arbeidet i lokale faggrupper er i sin helhet basert på frivillighet.

Over flere år har faggruppens lokale organisering vært knyttet til NSF's lokale organisering. Da NSF gikk fra 19 til 11 fylker i kjølvannet landsmøtet i 2019 ble det tydelig at det denne overgangen var krevende for mange lokalgrupper. Prosessen med å tilpasse seg NSF's lokalorganisering med 11 områder har derfor blitt satt på vent.

Arbeidsgruppen mener det er gode grunner til å frikoble faggruppens organisering fra NSF's organisering. Ved å gjøre det, kan faggruppens organisering tilpasses deres behov og faggrupped medlemmenes behov, og NSF står friere til å tilpasse sin lokale organisering uten at det får så store konsekvenser for faggruppene. Hvordan en frikobling av faggruppens lokale struktur fra NSF's lokale struktur best gjennomføres bør utredes og legges frem for landsmøtet i 2023.

Økonomiske konsekvenser

Gjeldende modell og fylkesmodellen vil ha ulike økonomiske konsekvenser. I det følgende setter vi søkelyset på økonomiske konsekvenser som vi kan være sikre på utgjør en stor forskjell mellom modellene og som vi kan tallfeste på en pålitelig måte. Det er en rekke andre kostnader som også vil være forskjellige mellom de to modellene, men som arbeidsgruppen vurderer at forskjellen mellom modellene ikke vil være store. Eksempler på det er kostnader knyttet til gjennomføring av fylkesstyremøter og fylkesmøter, økte kostnader til faggruppene for leie av lokaler hvor de tidligere hadde tilgang til fylkeskontorene⁹, reisekostnader mv. Kostnadene arbeidsgruppen mener er mest relevant for å se på kostnadsforskjellene mellom modellene er:

- Antall fylkesledere
- Antall nestledere
- Antall administrative ledere
- Antall kontorlokaler

En overgang fra gjeldende modell til fylkesmodellen innebærer en økning i pengebruk for alle de fire variablene. Som vist i *Tabell 13* er totalsummen for disse utgiftene i gjeldende modell omtrent kr 44 millioner, og i fylkesmodellen kr 56 millioner. Differansen blir en årlig utgift på rundt kr 12 millioner mer for fylkesmodellen.

Hoveddelen av denne økningen kommer av at antall frikjøpte verv øker fra 24 til 30. Økningen i antall ledere og nestledere tilsvarer kr 7 millioner og utgjør da rundt 60 prosent av differansen mellom gjeldende modell og fylkesmodellen. Antall politisk valgte er bestemt ut fra NSF's vedtekter og vedtak i landsmøtet.

⁹ Denne kostnaden vil havne hos faggruppene, og ikke NSF.

Når det gjelder administrative lederstillinger, vet vi at det i gjeldende modell er 7 av dem. Som forklart i et tidligere, foreslår arbeidsgruppen at ingen administrative ledere bør ha ansvaret for mer enn to fylkeskontor.

Vedtektene til NSF fastslår at alle fylker skal ha ett fylkeskontor. Det innebærer at man i fylkesmodellen må opprette fylkeskontor i Buskerud, Østfold, Vestfold og Finnmark.¹⁰ NSF hadde fylkeskontor i alle disse fylkene frem til 2020. Noen av disse er framleid mens andre står tomme. I utregningen tar vi uansett utgangspunkt i det langsiktige bildet. Det innebærer at NSFs lokale organisering består av ett kontor i hvert fylke/område. Å leie et kontorlokale samt kostnader til drift koster rundt kr 700 000 i året.

Tabell 13) Økonomiske nøkkeltall for modellene

Gjeldende modell - 11 områder		Fylkesmodellen - 15 områder		Differanse (fylkesmodell – gjeldende modell)
11 fylkesledere	13 286 713	15 fylkesledere	18 118 245	4 831 532
13 nestledere	14 145 209	15 nestledere	16 321 395	2 176 186
7 administrative ledere	8 707 727	9 administrative ledere	11 195 649	2 487 922
11 fylkeskontor	7 700 000	15 fylkeskontor	10 500 000	2 800 000
Sum	43 839 649		56 135 289	12 295 640

¹⁰Vi forutsetter at et eventuelt kontor for NSF Akershus kan videreføres i NSFs Vikens lokaler på hovedkontoret i Oslo.

3. SWOT-analyse

Forbundsstyret har bedt arbeidsgruppen gi en anbefaling om organisering av fylkesleddet i NSF, med utgangspunkt i følgende faktorer:

- Medlemmer og tillitsvalgte får gode tjenester.
- Ressursene blir brukt hensiktsmessig og effektivt.
- Fylkeskontorene har god ledelse, fagmiljøer og et godt arbeidsmiljø.
- NSFs medlemsdemokratiske prinsipper ivaretas.
- Lokale faggrupper kan ivareta sitt arbeid.

Disse faktorene danner grunnlaget for SWOT-analysen som arbeidsgruppen gjennomfører. I det følgende vurderer vi styrker, svakheter, muligheter og trusler knyttet til hver av modellene på disse punktene. Analysen gjennomføres på et overordnet nivå hvor arbeidsgruppen vurderer modellene som en helhet. Det vil innebære at ikke alle beskrivelser vil være passende eller treffende for alle fylker/områder som inngår i den enkelte modell. Betrachtingene arbeidsgruppen har gjort i SWOT-analysene er i stor grad utfall og konsekvenser som vi mener er sannsynlige, men det er usikkerhet knyttet til flere av dem. I flere tilfeller benytter vi derfor ord som «kan», «muligens» mv. for å vise til dette forbeholdet.

SWOT-analysen av de to modellene gjøre på forskjellige kår, ettersom organisasjonen i dag er organisert med 11 fylker og fylkeskontor, og ikke 15. Betrachtingene om gjeldende modell er derfor gjort på et sikrere grunnlag enn hva tilfellet er med fylkesmodellen. Når det er sagt, ønsker arbeidsgruppen å understreke at man ikke har fått gjort erfaringer i tilstrekkelig grad etter at endringen fra 19 til 11 fylker i NSF ble iverksatt. Det er nå to år siden endringen ble gjennomført, men på grunn av pandemi og hjemmekontor, har organisasjonen i liten grad fått erfare konsekvensene av fast pendling til fylkeskontor, større arbeids- og fagmiljø, innføring av administrative ledere og ny sammensetning av politisk ledelse i fylkene. Hvordan gjeldende organisering oppleves for tillitsvalgte og medlemmer har vi lite datagrunnlag for å mene noe om.

Når det gjelder faggruppene, har arbeidsgruppen foreslått at deres lokale organisering frikobles fra NSFs lokale organisering. Frem til et landsmøte eventuelt vedtar en slik endring, vil faggruppens lokale organisering være den samme som NSFs lokale organisering. I SWOT-analysen tar vi derfor utgangspunkt i at faggruppens lokale organisering vil være den samme som i modellene. Videre er ikke styrkene, svakhetene, mulighetene og truslene vektet. Dersom en modell har flere styrker enn svakheter (eller omvendt), innebærer det ikke nødvendigvis at styrkene i sum overgår svakhetene. Det vil være opp til den enkelte leser å avgjøre.

Tabell 14 og Tabell 15 er SWOT-analysen for henholdsvis gjeldende modell og fylkesmodell.

SWOT-analyse av gjeldende modell – 11 områder

Tabell 14) SWOT-analyse av gjeldende modell – 11 områder

Styrker	Svakheter
<ul style="list-style-type: none"> • I den grad man oppnår de samme politiske målsetningene som i fylkesmodellen, er det en mer effektiv bruk av ressursene. • Politisk valgte har flere rådgiverressurser å spille på, som kan gi mulighet for økt politisk aktivitet. • Sterkere fagmiljø og bedre tilgjengelighet på kontorene. Et større fagmiljø bidrar til bedre kompetanseutvikling hos den enkelte rådgiver som igjen kommer medlemmene og tillitsvalgte til gode. • En forutsigbar organisering hvor NSF ikke trenger å innrette seg eller ta stilling til uforutsigbare politiske vedtak (jamfør endringer i fylkesinndelingen). • Kontorene er av likere størrelse enn i fylkesmodellen, noe som kan bidra til mer likeverdige tjenester for medlemmene. Et eksempel er små tariffområder. • God sammenheng mellom antall medlemmer i områdene og delegater på landsmøtet. • Stordriftsfordeler ved at man kan samle flere tillitsvalgte i én konferanse, og derved får færre konferanser. • Mindre variasjon mellom fylkene i antall medlemmer, tillitsvalgte og kommuner. 	<ul style="list-style-type: none"> • Færre lokaler å benytte for medlems-, tillitsvalgs-, og faggruppearrangement (f.eks. fagcafé). For lokale faggrupper kan det bidra til å gjøre det vanskeligere å ivareta sitt formål om å skape møteplasser. • Store fylker har mange rådgivere og tillitsvalgte. Det kan medføre at tillitsvalgtes kontakt baseres på kontoret som helhet. For tillitsvalgte som ønsker at kontakten skal baseres på en kontinuerlig relasjon med én rådgiver er dette en svakhet. • Krevende for fylkesledelsen/fylkesstyrene/lokale faggrupper med flere beslutnings- og samarbeidspartnere å forholde seg til. Eksempler er kommunesamarbeid, medier og politiske partier som følger fylkesinndelingen. Videre følger Utviklingssentrene for sykehjem og hjemmetjenester og fylkesbankene i stor grad fylkesinndelingen frem til 1. januar 2018. • Mediene samarbeider i fylkene, og det er krevende å følge opp i to eller tre fylker. • Mer krevende å holde oversikt over tillitsvalgte og medlemmer. • Høyt antall medlemmer kombinert med et stort geografisk område i NSF Viken biker over til stordriftsulempen. • Høyt antall tillitsvalgte og hovedtillitsvalgte bidrar til at ikke alle kan delta på samme konferanse eller i samme nettverk i NSF Viken. • NSF Viken har i dag ikke fylkeskontor i eget fylke. Å ikke ha fylkeskontor i eget fylke, betyr at ingen tillitsvalgte eller lokale faggrupper kan bruke fylkeskontoret til møter eller faglige arrangement. • Å ikke ha fylkeskontor i eget fylke, kan øke sannsynligheten for at et kontor ikke har rådgivere som kommer fra fylket/fylkene som de skal jobbe for. • Mer krevende å ha inngående lokal kunnskap, noe som kan gå ut over legitimiteten til fylkesledelsen/fylkesstyret. • Dyrere for den enkelte lokalgruppe å arrangere møter i større geografiske områder pga. lengre reisevei. • Lengre reisevei kan ha negative demokratiske konsekvenser pga. redusert mulighet til å delta på årsmøter i faggruppene.

Muligheter	Trusler
<ul style="list-style-type: none"> • På lang sikt vil man kunne innføre et én til én-forhold mellom administrativ leder og fylkeskontor. • Kan bygge fagmiljøer på kontorene som er større og har bedre generalist- og spesialistkompetanse. • Større fagmiljøer kan gi økt og mer variert faglig tilbud til medlemmer og tillitsvalgte. • Organiseringen er fortsatt ny i NSF og Norge. Organiseringen har kun blitt prøvd ut i to år, før den muligens skal endres igjen. Vi vet fortsatt ikke hvordan den ville fungert på lang sikt. 	<ul style="list-style-type: none"> • Medlemmene identifiserer seg ikke med inndelingen, og det kan være det er uklart hvorfor noen fylker har et eget styre, samtidig som andre ikke har det. • Uklar organisering for eksterne aktører. Følger fylkesinndelingen i stor grad, men ikke helt. • Dårligere lokal forankring kan medføre tap av medlemmer. • Rekruttering av kandidater til valg av de frikjøpte politiske verv kan bli vanskeligere pga. lang pendlervei. Spesielt vil det gjelde kandidater fra Finnmarksområdet som vil være avhengig av småfly i mye ustabil vær.

SWOT-analyse av fylkesmodell – 15 områder

Tabell 15) SWOT-analyse av fylkesmodell – 15 områder

Styrker	Svakheter
<ul style="list-style-type: none"> • NSF er representert med et styre i alle landets fylker. • Fylkesorganisering har en lang tradisjon i NSF og medlemmene og befolkningen for øvrig kjenner til den. • Gir NSF bedre mulighet til å styrke sitt samfunnspolitiske formål gjennom å styrke nærheten til distriktene som i økende grad opplever ulikheter i helsetilbud og sykepleiemangel. • Styrket politisk jobbing, lokal aktivitet og synlighet med to politiske frikjøpte i hvert fylke. • Fire flere fylkeskontor som man kan arrangere medlemsmøter på. • Lettere å få til bred geografisk representasjon blant ansatte, som kan gi bedre lokalkunnskap hos rådgiverne. • Flere fylker vil innebære at faggruppene i større grad kan oppfylle sitt formål om å skape møteplasser (formål bokstav 1, 2 og 3). • Modellen åpner for at lokale faggrupper kan organisere seg på tvers av fylkesgrensene om ønskelig. • For NSF Akershus, NSF Østfold og NSF Buskerud vil det være lettere å ivareta medlemstilbud (eksempelvis 12. mai-arrangementer, tillitsvalgtkonferanser og fagkvelder). 	<ul style="list-style-type: none"> • Flere fylkeskontorer med små fagmiljø. • Ressursfordelingen mellom fylkene (rådgivere og politisk frikjøpte) blir skjevare enn i gjeldende modell. Ordningen med to frikjøpte politikere i hvert fylke, slår spesielt ulikt ut sett i forhold til antall medlemmer, tillitsvalgte, kommuner og helseforetak. • Uklart om økt pengebruk fører til bedre resultater. • Til tross for fire flere kontor, vil fortsatt de aller fleste medlemmene ha lang reisevei til et fylkeskontor. Medlemmene reiser i svært liten grad til fylkeskontorene, så det er uklart hvor mye nytte det vil ha for medlemmene. • Vanskelig å få til en rettferdig fordeling av delegater til landsmøtet. Organisasjonen må velge mellom at noen fylker har små delegasjoner på landsmøtet, eller at det er store forskjeller i antall medlemmer bak hver delegat. • Flere kontor og fylkesstyrer kan medføre mer arbeid for rådgivere og administrative ledere. • Et mindre kontor kan gi mindre støtte til politisk aktivitet.

Muligheter	Trusler
<ul style="list-style-type: none"> • Gir større muligheter for å skape lokale aktiviteter for faggruppene. • Større muligheter til å påvirke lokale politikere. • Flere fylkesstyrer vil medføre at flere faggrupperepresentanter får delta i utformingen av NSF's politikk. Det kan bygge opp under NSF som ett lag. 	<ul style="list-style-type: none"> • Sårbar for endringer av fylkesinndelingen i Norge. • Økte kostnader for modellen og eventuell nedgang i medlemstall kan kreve innsparinger på andre områder i NSF, for eksempel nedbemanning, dårligere tilbud til medlemmer og tillitsvalgte, og redusert politisk aktivitet. • Ytterligere omorganisering utgjør en trussel for fagmiljø og arbeidsmiljø - og for den enkelte ansatte som blir berørt. • Alle ved kontoret, også politikere, vil i større grad måtte ta del i administrative oppgaver • Små tariffområder, eks. Staten, Virke og Spekter (utenom område 10) krever større nedslagsfelt/fylkeskontor for å opprettholde kompetanse og ivareta tillitsvalgte og medlemmer

4. Anbefalinger

Arbeidsgruppen har utformet én anbefaling som er gjeldende for begge modellene og anbefalinger som er gjeldende for den enkelte modell. På bakgrunn av en helhetsvurdering har arbeidsgruppen gitt anbefaling på hvilke av modellene den støtter.

Deler av arbeidsgruppen har gitt en selvstendig uttalelse om fremtidig organisering av NSF som faller utenfor oppdraget gitt av forbundsstyret. Uttalelsen er lagt som vedlegg (side 33).

Anbefalinger for begge modellene

Uavhengig av valg av modell, anbefaler en enstemmig arbeidsgruppe at:

- Faggruppens lokale organisering frikobles fra NSFs lokale struktur, og at driftsmessige, administrative og demokratiske konsekvenser utredes til landsmøtet 2023 for mulig vedtektsendring (*Modell for faggruppens vedtekter, § 7 Lokale faggrupper, A. Generelt, 1. ledd*).

Anbefalinger for gjeldende modell

Gitt at organisasjonen vedtar å organisere seg etter gjeldende modell, anbefaler et flertall av arbeidsgruppen at:

- NSF erstatter begrepet «fylke» i vedtektene (Røsæg Olsen, Bråten, Falkenberg, Nerdahl og Gade Rolland).

Lavik mener at det bør vurderes om organisasjonen kan bruke begrepet fylke og/eller distrikt/krets, Hvilke begrep som er mest hensiktsmessig å bruke, bør vurderes før vi tar endelig stilling til det.

Anbefalinger for fylkesmodellen

Gitt at organisasjonen velger å organisere seg etter fylkesmodellen, er arbeidsgruppen delt på regler om minimum- og maksimum representasjon fra fylkene på landsmøtet.

- Halvparten av arbeidsgruppen anbefaler at man innfører en regel om minimum 5 og maksimum 22 delegater fra fylkene (Røsæg Olsen, Lavik og Gade Rolland).
- Halvparten av arbeidsgruppen anbefaler NSF ikke har regler for minimum og maksimum antall delegater fra fylkene på landsmøtet (Bråten, Nerdahl og Falkenberg).

En enstemmig arbeidsgruppe anbefaler at:

- NSF viderefører 22 studentdelegater på landsmøtet hvor alle fylkene får én studentdelegat, mens de neste sju fordeles etter størrelse.

Arbeidsgruppen er delt når det kommer til spørsmålet om ansettelse av flere administrative ledere:

- Halvparten av gruppen anbefaler at man minimum ansetter ytterligere to administrative ledere for fylkeskontorene (Bråten, Nerdahl og Falkenberg).
- Halvparten mener at spørsmålet må vurderes bedre før det blir konkludert. Det kan eksempelvis være mer hensiktsmessig å omfordele oppgaver på kontoret til rådgivere eller politisk valgte, for å frigjøre ressurser til administrative ledere (Lavik, Gade Rolland og Røsæg Olsen).

Anbefalinger av modell

- Et flertall i arbeidsgruppen anbefaler at gjeldende modell for fremtidig organisering av lokalledet i NSF (Røsæg Olsen, Bråten, Nerdahl og Falkenberg). Et mindretall i

arbeidsgruppen anbefaler at NSF fylkesmodellen for fremtidig organisering av lokalledet i NSF (Lavik og Gade Rolland).

Vedlegg

Tabell 16) Fordeling av helseforetak i gjeldende modell og fylkesmodellen

Gjeldende modell - 11 områder	Helseforetak	Fylkesmodell - 15 områder	Helseforetak
NSF Vestfold og Telemark	Sykehuset i Vestfold HF	NSF Vestfold	Sykehuset i Vestfold HF
	Sykehuset Telemark HF	NSF Telemark	Sykehuset Telemark HF
NSF Troms og Finnmark	Universitetssykehuset Nord-Norge HF	NSF Troms	Universitetssykehuset Nord-Norge HF
	Finnmarksykehuset HF	NSF Finnmark	Finnmarksykehuset HF
NSF Viken	Akershus universitetssykehus HF	NSF Akershus	Akershus universitetssykehus HF
	Sunnaas sykehus HF		Sunnaas sykehus HF
	Vestre Viken HF	NSF Buskerud	Vestre Viken HF
	Sykehuset Østfold HF	NSF Østfold	Sykehuset Østfold HF
NSF Trøndelag	St. Olavs Hospital HF Helse Nord-Trøndelag HF	NSF Trøndelag	St. Olavs Hospital HF Helse Nord-Trøndelag HF
NSF Møre og Romsdal	Helse Møre og Romsdal	NSF Møre og Romsdal	Helse Møre og Romsdal
NSF Vestland	Helse Bergen Helse Førde HF	NSF Vestland	Helse Bergen Helse Førde HF
NSF Rogaland	Helse Stavanger HF Helse Fonna HF	NSF Rogaland	Helse Stavanger HF Helse Fonna HF
NSF Agder	Sørlandet sykehus HF	NSF Agder	Sørlandet sykehus HF
NSF Innlandet	Sykehuset Innlandet HF	NSF Innlandet	Sykehuset Innlandet HF
NSF Oslo	Oslo universitetssykehus HF	NSF Oslo	Oslo universitetssykehus HF
NSF Nordland	Helgelandssykehuset HF	NSF Nordland	Helgelandssykehuset HF
	Nordlandssykehuset HF		Nordlandssykehuset HF

Uttalelser fra Morten Falkenberg, Lena Røsæg Olsen og Therese Bråten

Gjennom arbeidet med utredningen av de to modellene har gruppa stadig kommet tilbake til en særlig utfordring. Og det er stordriftsulempene ved FK Viken.

Gruppa leverer en delt innstilling, kanskje fordi vi er invitert til å velge mellom kun to løsninger – dagens løsning eller å følge fylkesinndelingen. Noen ser utfordringer med å være så «store» som nå, mens andre har erfaring med at dagens løsning har gitt positive effekter.

Troms og Finnmark dekker et stort geografisk område, med relativt få medlemmer. I dette fylket vil man administrativt være mer robust, mens det ligger en usikkerhet på fordeling av den politiske representasjonen og påvirkningsmulighet for området som helhet, ved gjeldende modell. Fylkets politiske ledelse er nokså delt når det gjelder vektlegging av det som kommer fram i swot-analysen og er uenig om anbefaling.

Vestfold og Telemark har ikke et like stort geografisk område, men har en stor medlemsmasse som bor i en begrenset del av fylket. I dette fylket har det vært mindre reaksjoner på ett sammenslått NSF. Det bemerkes spesielt at omfanget av helsetjenester er omfattende pga befolkningsgrunnlaget.

Viken er NSFs største fylke – medlemsmessig. Viken har et relativt stort geografisk område, strukket ut over mange befolkningssentra med tilhørende store medlemsmasser, og med en hovedstad som deler området «på midten». Fylkeskontoret ligger utenfor eget geografiske område. Viken opplever ikke å kunne samle medlemmer, tillitsvalgte og faggrupper på færre steder enn tidligere. De gjør «alt» tre ganger.

Troms og Finnmark, og Vestfold og Telemark, kan nok oppleve tilsvarende utfordringer, men på langt nær i den grad som Viken. Der Viken tidlig har erfart negative konsekvenser av sammenslåing, har ikke de to andre tilstrekkelig erfaringsgrunnlag til å kunne vekte graden i styrker og svakheter i gjeldende modell. Det er en stor svakhet i dette arbeidet at erfaringsgrunnlaget er såpass kort og det sees et behov for å ha en lengre periode for høste erfaringer frasammenslåing.

Morten og Lena vil derfor anbefale forbundsstyret at de utreder et tredje alternativ før Landsmøtet 2023, og det er dagens modell, men med en oppdeling av Viken.